

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712211131
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712211131.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobkyne X. L., bytom M. F. X, B., právne zastúpená mzlegal s. r. o., Bernolákova 245/2, Malacky proti žalovanému Catering International s. r. o., ul. 1.mája 220/19, Poprad, IČO: 44 425 775, právne zastúpený JUDr. Dagmar Schmidtovou, advokátkou, Hlavná 1416/28, Poprad o zaplatenie 2 307 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 17C/397/2012-95 zo dňa 15. 11. 2013 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 2 307 Eur, ako aj nahradiť trovy konania vo výške 1 860,28 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň uložil povinnosť žalovanému zaplatiť súdny poplatok vo výške 138 Eur na účet Okresného súdu Poprad v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na obsah žaloby, stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ust. § 420a, § 444 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len zákona č. 437/2004 Z. z.) a uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žaloba je dôvodná. Žalobkyňa preukázala vznik škody na zdraví v dôsledku akútnej formy infekčnej choroby v období po 17. 10. 2011. Nebolo sporné, že po konzumácii zemľovky žalobkyňou v prevádzke žalovaného dňa 17. 10. 2011, sa u nej prejavilo infekčné ochorenie, v dôsledku ktorého bola práceneschopná do 06. 12. 2011, z toho 6 dní bola hospitalizovaná. Žalovaný v konaní potvrdil, že v deň 17. 10. 2011 prevádzkoval jedáleň Hypermarketu Tesco E. a že žalobkyňa konzumovala zemľovku. Poprel, žeby ku škode na strane žalobkyne došlo v dôsledku prevádzkovej činnosti žalovaného. Vykonaným dokazovaním, a to najmä stanoviskom Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Bratislave bolo preukázané, že žalovaný v predmetnej prevádzke porušil zásady prevádzkovej hygieny pri skladovaní potravín a pokrmov, boli zistené nedostatky pri skladovaní odpadu, potravín, mraziacich zariadení, pri skladovaní čistiacich a dezinfekčných prostriedkov. Z uvedeného súd považoval za preukázané, že žalovaný porušil povinnosti v súvislosti s prevádzkovou činnosťou a v príčinnej súvislosti s týmto porušením vznikla žalobkyni škoda. Zodpovednosť za škodu je daná podľa ust. § 420a Občianskeho zákonníka, má objektívny charakter, t. j. existuje bez ohľadu na zavinenie žalovaného v súlade s ust. § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka, lebo žalovaný nepreukázal existenciu liberačného dôvodu, t. j., žeby škoda u žalobkyňa bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo konaním žalobkyne. Naopak

bolo preukázané, že škoda bola žalobkyni spôsobená v súvislosti s prevádzkou žalovaného. Za liberačný dôvod nemožno považovať tvrdenie žalovaného o tom, že ostatní zamestnanci žalovaného konzumujúci v daný deň žemľovku, neboli práceneschopní a že dvaja zamestnanci konzumujúci žemľovku nemali žiadne zdravotné problémy.

Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody za bolesť ako poškodenej v súlade s bodovým ohodnotením vypracovaným MUDr. F. G. za 15 bodov (správne 150 bodov) á 15,38 Eur, t. j. v sume 2 307 Eur, pričom hodnota bodu vyplýva z ust. § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. a vychádza z bodového ohodnotenia za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu, t. j. za rok 2010. Výška uplatneného nároku žalovaným namietaná nebola. Súd poukázal na obsah prepúšťacej správy z Univerzitnej nemocnice v B., z ktorej vyplynulo, že žalobkyňa bola hospitalizovaná v období od 21. 10. 2011 do 26. 10. 2011 s tým, že u žalobkyne bolo zistené ochorenie salmonelózy. Žalobkyňa bola poučená o tom, že musí dodržiavať diétu, následne bola liečená v období od 18. 10. 2011 do 06. 12. 2011 s ťažkým priebehom ochorenia a dehydratáciou, bola hospitalizovaná na infekčnej klinike. Zdravotný stav žalobkyne si vyžadoval práceneschopnosť od 18. 10. 2011 do 06. 12. 2011. Ďalej zo správy Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Bratislave zo dňa 30. 04. 2013, ktorý vykonal kontrolu v jedálni Hypermarketu Tesco E. v B. v dôsledku porušenia zistených nedostatkov vyplýva, že prevádzka bola uzavretá do doby vykonania kompletnej sanitácie priestorov predmetnej prevádzky a preukázania zdravotnej spôsobilosti všetkých zamestnancov prevádzky závodnej kuchyne. Dňa 12. 01. 2012 bolo vydané rozhodnutie o uložení pokuty žalovanému za správny delikt Regionálnym úradom verejného zdravotníctva v Bratislave v zmysle ust. § 57 ods. 18 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia. Na základe týchto preukázaných skutočností a v súlade s citovanou právnou úpravou súd prvého stupňa preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že priznal žalobkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1 860,28 Eur, ktoré špecifikoval.

O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov z dôvodu, že žalobkyňa bola osobne oslobodená od súdnych poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. ch) citovaného zákona a podľa výsledku konania poplatková povinnosť prešla na žalovaného. Výška súdneho poplatku bola určená podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, t. j. 6 % zo základu 2 307 Eur, t. j. 138,42 Eur po zaokrúhlení v súlade s ust. 7 ods. 11 citovaného zákona. Žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 138 Eur.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvého stupňa neposúdil prípadné spoluzavinenie žalobkyne na vzniku škody z dôvodu, že sa náležite nezaoberal otázkou, či jedinou a výlučnou príčinou ochorenia žalobkyne bola žemľovka z jedálne žalovaného. Žalobkyňa bola zamestnancom firmy Tesco a žalovanému je známe, že v deň prípravy žemľovky boli v Tescu zlacnené majonézové šaláty. Táto skutočnosť vyplýva z lekárskej správy inej účastníčky, ktorá vedie konanie - spor voči žalovanému, ktorá v ten istý deň konzumovala aj majonézový šalát. Podľa názoru žalovaného, súd túto skutočnosť náležite neskúmal, lebo u iných zamestnancov, ktorí konzumovali žemľovku neboli preukázané žiadne komplikácie. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Právny zástupca žalobkyne vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že uvádzané skutočnosti o neposúdení miery spoluzavinenia žalobkyne na vzniku škody sú účelové a zavádzajúce. Uviedol, že zdravotné ťažkosti sa vyskytli nielen u žalobkyne, ale aj u iných zamestnancov Hypermarketu Tesco, ktorí v ten deň konzumovali žemľovku u žalovaného, ktorí si taktiež uplatňujú náhradu škody vo vzťahu k žalovanému na Okresnom súde Poprad v konaniach vedených pod sp. zn. 7C/188/2012, 12C/188/2012, 7C/397/2012, 21C/396/2012 a 11C/396/2012. Práve hromadný výskyt infekcie salmonely konzumentov žemľovky pripravovanej a distribuovanej žalovanou, jasne preukazuje zodpovednosť žalovaného, ktorý neuviedol a nepreukázal také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že škoda na zdraví žalobkyne bola spôsobená neodvrátimeľnou udalosťou majúcou pôvod v jeho prevádzke, resp. spoluzavinením zo strany žalobkyne. Navyše výskyt infekčného ochorenia Salmonella Enterdis bol potvrdený aj u jedného zo

zamestnancov žalovaného. Podľa názoru právneho zástupcu žalobkyne, súd prvého stupňa náležite skutkové okolnosti vyhodnotil, ako aj ich uviedol v odôvodnení rozhodnutia. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok. Trovy odvolacieho konania si neuplatnil.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalovaného uvádza, že namietané nesprávne skutkové závery, resp. nedostatočne zistený skutkový stav veci, nebolo opodstatnené. Súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania, preukázaných skutočností, správne posúdil splnenie zákonných podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu na strane žalovaného z titulu jeho objektívnej zodpovednosti vyplývajúcej z ust. § 420 Občianskeho zákonníka spojenej s prevádzkovou činnosťou.

V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Na zlacnené majonézové šaláty v Hypermarkete Tesco v deň konzumácie zemľovky žalobkyňou, t. j. 17. 10. 2011, poukázal žalovaný už v podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu. Následne v priebehu vykonávaného dokazovania, ako aj pred vyhlásením dokazovania za skončené v zmysle ust. § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti na preukázanie ním tvrdených skutočností. Len tvrdenie o tom, že v Hypermarkete Tesco v uvedený deň mali byť zlacnené šaláty, samo o sebe nestačí pre záver o stanovení miery spoluzavinenia na vzniku škody žalobkyňou. Porušenie povinnosti prevádzkovateľa nakladať s potravinami, s jeho úpravou, skladovaním, následne odpadom, nesporne vyplýva z vykonanej kontroly Regionálnym úradom verejného zdravotníctva v Bratislave, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná. Navyše bola žalovanému uložená pokuta za správny delikt, ako aj bola prevádzka do odstránenia nedostatkov zatvorená. Tieto skutočnosti sú nesporné a nimi bolo preukázané, že skutočne prevádzkovou činnosťou žalovaného bola spôsobená škoda na zdraví žalobkyne, ktorej výška bola náležite ohodnotená bodovým ohodnotením MUDr. F. G. v rozsahu 150 bodov.

Z tohto dôvodu namietaný neúplne zistený skutkový stav veci nebol dôvodný, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. §§ 142 ods. 1 a 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že náhrada trov odvolacieho konania žalobkyňi priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol, i napriek tomu, že v konaní úspešná bola. Z obsahu spisu žalobkyňi iné trovy z titulu odvolacieho konania nevyplývajú. Právny zástupca žalobkyne náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.